

sodnega dvora bil je pri tej obravnavi ces. kr. dežel-nosodnijski svetovalec Schwen t n e r, načelnik porotnikov pa dr. Ludovik A i c h e l b e r g. Jožef Kassl je bil zaradi pervega inkriminiranega članka (obdolžitvije (umora) z enajstimi proti nemu glasu krivim spoznan in z ravno to večino glasov tudi obdolžitvije oderuštva. Dostavno vprašanje, ali je obtoženec svoje trditvije dokazal ali ne, so porotniki enoglasno zanikali. Ravno tako so glasovali gledé krivde, oziroma sokrivde urednika Marko Joos-a. Nato se je sodni dvor o odmerilu kazni dolgo časa posvetoval ter nato obsodil Jožefa Kassla zaradi prestopka proti varnosti časti z uporabo pravice za znižanje kazni v trimesečni, poostreni zapor, Marko Joos-a pa zaradi zanemarjanja svojih dolžnosti po članku 3, zakona iz leta 1868 v globo 100 kron, eventuelno v desetdnevni zapor. Stroške imata obtoženca skupno plačati. Dr. Brejce je zahteval obrok premisleka, ali bode proti odmerilu kazni rekurz vložil ali ne.

Iz tega slučaja se spet razvidi, kamor da zapelejo hujškarije nestrpnih klerikalnih nemirnežev zaslepljene žrtve svojih hudomušnih namen. Pripomniti se še mora, da je dr. Brejce po oznanilu razzodbe priznal, da je Kassl dotične članke spisal v duševni razburjenosti in razdraženosti. Toraj spet ena žrtva klerikalnega ščuvanja.

Spodnje-štajerske novice.

Lažnjiva „celjska žaba“ je morala dne 6. t. m. pred celjskim porotnim sodiščem svoje laži preklicati, s katerimi je v svoji 16. številki o zasebnih uradnikih dr. Jabornegga svoje čitatelje pitala. No, dotični gospodje so pač bili dokaj milosrčni, sicer bi se z obtožencem ne pobotali kar tako z lahkega. Ako jih njihova velikodušnost le ne bode še enkrat grevala?! Kači moraš glavo popolnoma streti, sicer te zna prej ali slej pičiti.

Odmevi po ljutomerskih volitvah. Klerikalne časnikarske cunje napadajo zaradi ljutomerskih občinskih volitev zraven drugih poštenih mož tudi tamošnjega čast. g. dekana Jurkoviča, ker se ni udeležil politične agitacije in tudi ne volitev. Spominjati se „blagovolijo“ pri tej priliki tudi še enkrat našega čast. g. prošta ptujskega, ki se tudi ni maral vtikati v volilno borbo ob času volitve v ptujski okrajni zastop. Ti časnikarski grduni pač vsakogar črtijo, ki ne dela političnih spletkarij ter ne trobi v njihov rog. Imenovana dva gospoda pa zavoljo tega nesramnega obrekovanja na svojem ugledu gotovo ne bodo škoda trpela, pač pa ju bode vsak pošten človek še tem bolj spoštoval in ljubil, ker ona nam mir ne pridigujeta samo, ampak svojo miroljubnost tudi dejanski očitno kažeta.

Vam ljutomerskim obrtnikom pa, katere Vas hočejo klerikalci bojkotirati, svetujemo, da dotične hujškače brezobzirno sodnji naznanite, da bode jih ista z uporabo tozadevnih paragrafov kazenskega zakona oziroma obrtnega reda spametovala. Popadljivim psom

privezujejo se nagobčeki, vročekrvni hujškači se tudi zamorejo „potolažiti“.

Pervaška nestrpnost. Kako da klerikalno-pervaški zagrizenci po svojih časnikih blatijo vsakogdkdor ne tuli s to druhaljo, to je pač vsakomur znano komur pride slučajno takšna umazana cunja v pes Uradnika, ki se noče klanjati tem mogotcem ali vs poslušati njih nasvetov, pri sprejemu kakor tudi pri odhodu počastijo s pasjim renčanjem, kakor je že njihova navada. Tako ta tolpa tudi ni zamudila pa like dati svoji nestrpnosti duška, ko je došla novica, se preseli notar dr. Haas iz Maribora v št. Mohor na Koroškem, in ko je naznanil odvetnik dr. Zirngel otvoritev svoje pisarne v Kozjem. Ljudje govorniki psi pa lajajo, pravi pregovor; pustimo toraj tej divjaški tolpi njeno počenjanje, saj ni vredna, da bi pameten človek na njo ozrl. Čast za vsacega, kar rega ta banda ne šteje med svojece!

Tožba okajnega zastopa celjskega proti Koroškim ženi je bila, kakor smo to svoječasno že poročali, kot ničevna spoznana in okrajni zastop, oziroma njegovi opravniki so bili v stroške dotične tožbe obsojeni, proti katerej razzodbi pa si ti gospodje niso upali rekurza vložiti, kar je za njihovo postopanje jako značilno. Potožili so se samo, da so odmerjene stroški nekoliko previsoki. Ja, dober „špas“ je navadno tudi drag!

Tatje se v zadnjem času klatijo po spodnjem Štajerskem in sicer je baje cela tolpa Hrvatov, ki nekaj časa delali pri zgradbi karavanske železnice na Koroškem, pa so bili zaradi kraje odpuščeni. Na svojem potu v domovino kradejo ti ptički da je kaj, pa vsaj to skušajo. V Ribnici na Pohorju se jim posrečilo še nekaj plena polastiti. Ulamali so pot v občini Činžat in v Razvanju, sedaj pa se klati baje ti uzmoviči po Halozah.

Teharsko graščino pri Celju je kupil g. Franc Štor, odvetnik v Ljubljani.

Za pokončavanje hroščev plačuje letos mesec urad v Ptujju nagrade in sicer 2 vinarja za litero branih hroščev. Stariši in učitelji naj bi otrokom priporočali in jim prigovarjali, da naj pridno nabrajo te škodljivce, ker s tem delom napravijo komu povrhu si pa še nekaj malega lastno ročno služijo, kar jim naj bode v ponos. Nabrani hrošči naj se oddajejo v mestni pljinarnici (Gaswerk), kjer se tudi takoj denar prejme.

Otrok zgorel je pri požaru, ki je dne 1. maja zvečer upepelil hišo in gospodarska poslopja Pogorčeva v Črešnovcu pri Slovenski Bistrici. Zgorelo je vse in celo živine niso mogli rešiti.

Strela je ubila dn 27. aprila na starotražnem polju blizu Slovenjgradca 45 let staro kočarsko kozo Terezijo Joher.

Izgubila se je Ana Prah, posestnica v Slovenski micu šte. 5, nadžupnije Sv. Križ pri Rogoški tini, samska, 37 let stara. Šla je baje dne 25. aprila t. l. k duhovnim vajam k Sv. Jožefu pri Celju, koder se še do danes ni povrnila. — Tako po

„Slov. Gospodar“ v svoji 18. številki. Mi smo tega mnenja, da je pač najbrže pri vajah najprej izgubila pamet, na poti domov potem pa še samo sebe.

Toča je napravila letos na Spodnjem Štajerskem že mnogo škode. Najbolj je klestila po mariborskem, ptujškem, celjskem, šmarijskem okraju, pa tudi po drugih se je oglasila. Sadja se obeta letos prav obilo in po vinogradih je izvrstno zastavljeno, Bog nas varaj le toče, da ne bodo naše nade uničene.

Dopisi.

Velecenjeni gospod vrednik!

Sklicujoč se na paragraf 19. tiskov. zakona zahtevam z ozirom na dopis objavljen pod zaglavjem:

Iz Lembaha v številki 7. z dne 3. aprila 1904
Vašega lista, da sprejmete v zakonitem roku na istem mestu in z istimi črkami stvarni popravek:

1. Ni res, da sem ženskam, katere so prinesle nezakonskega otroka k cerkvi rekel: „Naj nesejo otroka takoj domu in ga tamkaj naj same krstijo, ker ga jaz nočem krstiti; res pa je, da nisem z ženskami govoril, ker nisem bil doma in krst ni bil napovedan.“

2. Ni res, da je oče matere dotičnega otroka na dan poroda sam k meni prišel prosit, da bi otroka krstil; ni res, da je on drugega dne spet prišel; ni res, da bi očetu, ko tretjega dne zopet pride v farovž rekel: „Ni treba nosit, jaz ne krstim“; res je pa, da oče niti enkrat ni prišel k meni.

3. Ni res, da je otrokova botra čez nekaj dni šla k mil. g. škofu ter se mu pritožila o župnikovem postopanju. . . . . res je pa, da je babica sama pollevno prinesla otroka h krstu.

4. Ni res, da se je lani v jeseni blizu do polnoči v farovžu plesalo, da se je kar farovž tresel; res je pa, da je bila gostija in da so se dotični gostje na edenajst z vlakom odpeljali.

5. Ni res, da bi streljanje, ker je bil drugega dne god neke znane gospodičine tako razburilo mene, da sem se začel na neprimerni način hudovati; res je pa, da se še nikdar ni streljalo za god služabnici, ker je postni čas na kar sem oskrbnika pismeno opozoril.

L e m b a h 6. aprila 1904.

Anton Kocuvan, župnik.

Iz Skomra na Pohorju se nam piše: „Slavno uredništvo „Štajerca“! V številki 9 Vašega cenjenega lista čitam „popravek“ našega g. župnika M. Vaupotiča na Vaš v številki 6. objavljeni dopis. K temu moram v imenu mnogih faranov sledeče pripomniti: Nevede se g. župnik v tem „popravku“ dobro umiva, da pred nami, svojimi farani se ne bode do čistega upra! Pri nas na Skomru se godi čudne reči. Župnik od tistega časa, ko je dobil od Kotnikovega hlapca mo po čeljustih, ne pridiguje več in tudi krščanskega banka od tistihmal nismo več slišali. Zakaj pa je pridigoval v nedeljo popred, ko se mu je dogodil ta

neprijetni slučaj, da hlapci in deklet gospodarjem krađejo denar, katerega potem v krčmah zapijejo. Vernike po nepotrebnem s prižnice zmerjati ter jih po krivem nepoštenih dejanj dolžiti, to menda ni v duhu cerkvenih predpisov in tega Zveličar ni učil svojih učencev! — Pri nas je bila dosedaj navada, da so šli verniki z blagoslovljenim lesom, spremljani od domačega duhovnika na cvetno nedeljo v procesiji okoli cerkve, ali naš gospod župnik letos tega ni hotel storiti. — Na pepelnico razven ministranta, mežnarja in svoje matere nikogar ni hotel s pepelom potrositi, pri prešnjih župnikih pa je smel k temu obredu vsakdo pristopiti in deležen biti. Gospod Vaupotič, ali hočete nam kljubovati? Če je to Vaša volja, tedaj je bolje, da prej ko slej svoja kopita poberete in kar imate še družega v hiši in v hlevu! G. župnik, zakaj pa na Velikonoč zjutraj po vstajenju zopet niste hoteli iti v procesiji okoli cerkve? Ali Vas morebiti tako močno noge bolijo? Zakaj ste imeli na ta veliki praznik samo tiho mašo in litanije? Mi gorjanci se veselimo že dolgo časa naprej vesele aleluje in veličastnih cerkvenih slovesnosti — letos pa nam je župnikova trmoglavost napravila tako žalostno Velikonoč, kakoršne menda glede cerkvenih slovesnosti nikjer drugod niso imeli v naši škofiji. To si bomo dobro zapomnili. — Tudi na sv. Marka dan (25. aprila) ste nam kljubovali, ker niste hoteli iti s procesijo z nami, da bi med njo prosili ljubega Boga za dobro letino, vsakdanji kruh. No, prosili bomo za božji blagoslov sami. Mežnar je vedel povedati, da tudi Križev teden mislite štrajkati in da ne mislite takrat prirediti nobene procesije in da zanaprej ob petkih ne bode več brali takozvanih „vremenskih maš“ in še mnogo kaj družega nameravate nam odreči, o čemur pa zdaj še molčim, ker hočem še počakati, da se sam prepričam o Vaši hudomušnosti. Da morajo neveste iz naše fare iti v drugo faro k poroki, tega dosedaj pri nas še tudi ni bilo. Le tako naprej, g. župnik! Imamo tukaj 80 do 90 let stare može, ki pravijo, da takega ne pomnijo. Spodobno in s pravo vnemo opravljanje cerkvenih obredov vernike k pobožnosti napeljuje ter njih srca približuje k Bogu, ki v hiši božji med nami biva. Tjekaj radi hodimo najsi bo v veselih časih, da se Bogu za njegove dobrote zahvalimo, naj si bo v urah žalosti, da Ga prosimo tolažbe in pomoči, toda če nam bode božji služabnik in posredovalec zanaprej kazal tako trmoglavost, tedaj bomo Boga molili raje doma ali pa v gošči, kjer nas pri naši pobožnosti nikdo ne bode motil — ali pa bomo postali — Turki. Več prihodnjič. — Skomerčan v imenu več faranov“.

Iz Doberlevasi na Koroškem se nam piše: „Ljubi mi „Štajerc“, ne bi ti poročal o občinskih volitvah, ki so se dne 22. marca tukaj vršile, pa ker sta znani „fihpos“ in „Mir“ že davno poprej zmago klerikalcev prerokovala in sicer da se mora tista z božjo pomočjo doseči, zatoraj ti moram naznaniti, da so črnici in njih privrženci pri volitvah popolnoma pogoreli. Čudno se jim sicer zdi, kako da so vendar zamogli pri tolíkaj agitaciji takšen poraz doživeti. Naš kaplan